

Schriftmeditatie

"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder".

Jes. 9:5^a,

Wij naderen weer het kerstfeest en tevens het einde van het jaar 1972. Spoedig zal het weer overal klinken: Vrolijke kerstdagen en een goede jaarwisseling. Voor de meesten zal dat ook dit jaar weer zo zijn. De duizenden kerstboutjes zullen hun weg wel weer vinden. De kerstbomen zullen weer prijken in de huiskamers, kerken, cafe's, fabriekscantines, zondagsscholen enzv. Overal vinden wij de voorbereidingen voor het naderende kerstfeest, tot op de hoeken van de straten en de pleinen van de stad. Zo is het in Nederland en in vele andere landen. Kerstliederen worden gezongen, ja, zelfs de nacht wordt daarvoor gebruikt. Hoewel dit alles nog niets te maken heeft met het grote feest van God, hetwelk Hij maakt in de harten van Zijn uitverkorenen, zo moet toch die Ene Naam die onder de hemel gegeven is, tot aan de uitersten der aarde worden bekend gemaakt. En zó zal het einde komen naar de mond van de Heere Jezus.

"Want een Kind is ons geboren".

De profeet spreekt in de tegenwoordige tijd, hoewel het nog eeuwen zou duren eer dit enige goede Kind zou geboren worden. Hij spreekt door de Geest van de profetie en omhelst de belofte Gods door het geloof. Temidden van de millioenen kinderen die misvormd zijn door de zonde, kinderen, die het beeld Gods missen, kinderen naar Adams beeld, komt nu een Kind ter wereld dat niet door de wil des mans is verwekt, maar door de Heilige Geest uit de maagd Maria. Dit Kind is de Immanuël: God met ons. Zo is Hij een waarachtig mens geworden, aannemende ons vlees en bloed, en onze natuur, die zo vreselijk gezondigd heeft en zondigt. Zo eist het de Goddelijke rechtvaardigheid, die aan geen andere natuur de zonde wil straffen. Zo was Hij de Borg voor Zijn volk. Heilig ontvangen en geboren, Heilig geleefd. Die geen zonde gedaan heeft en alle ver-

zoeking weerstond. De zwakke menselijke natuur moest zo de ontzaggelijke wrake van Gods gerechtigheid en toorn dragen, ja dóórdragen. Kon dat dan? Ja, bij de mensen onmogelijk, maar mogelijk bij God.

"Een Zoon is ons gegeven".

Wonderlijk heilgeheim. God, geopenbaard in het vlees. Twee naturen in éénheid des persoons. Een Goddelijke en een menselijke natuur in één persoon, de Middelaar Gods en der mensen. De Vader gaf Zijn lieve Zoon. De Zoon sprak: „Ik kom om Uw wil te doen". De Heilige Geest bereidde Hem het lichaam. De Goddelijke natuur van Christus ondersteunde de zwakke menselijke natuur tot het doordragen van Gods oneindige toorn. Geen bloot schepsel zou zulks vermogen.

Geef dan eeuwig eer,
Onze God en Heer.

Wie had zulks kunnen bedenken? De engelen waren begerig in te zien in dit Godsgeheim. De woede van Satan tegen dit beloofde Kind kon er ook niets aan veranderen. God is geopenbaard in het vlees. Daar lag Hij als hulpeloos Kindeke in de voederbak, geboren in een stal, Hij de eeuwige God.

Is er nog iemand die dit gelooft? Ja, Zijn moeder naar het vlees. Dat Heilige dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden. Ook Zijn pleegvader die door God onderricht was, en de herders, die door Gods engelen werden onderwezen en de heirscharen hoorden zingen. Zij kwamen met haaste. Zij bogen zich in het stof voor dit Kindeke en hebben Het verheerlijkt en aanbeden. Wijze mannen kwamen uit verre landen. God wees hun de weg naar dit Kindeke. Ook zij aanbaden Hem en gaven grote geschenken en prezen God. De Duivel liet vele kindertjes afslachten, maar kreeg het Lam Gods niet eerder in zijn klauwen dan op de tijd dat Hij naar de wil des Vaders ter slachting werd geleid. En in de hemel zongen reeds de kleine kindertjes, die hier door Herodes werden vermoord, Gode lof. Nog woedt Satan op de aarde. Ik las in de krant, dat alleen in Nederland, 500 kinderen per jaar door het verkeer worden vermorzeld. Ik ken ze, die de Heere

vrezen, die zo hun arm zaad zagen omkomen. Zij zingen Gode lof om dat Kindeke. Van die ik niet ken, begeert mijn ziel dat ze ook bij de Heere mogen zijn. Want die in waarheid in dit Kindeke gelooft, krijgt een ruim hart. Dan weten wij dit: Onze God is vriendelijk en goed, en de hemel is zeer groot.

"En de heerschappij is op Zijn schouder!"

Hij is de Overwimaar, Die de duivel de kop verpletterde, Die de dood doodde door Zijn dood, en als Triumfator opstond uit de dood. Nu zit Hij aan de rechterhand des Vaders en regeert alles. Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. De heerschappij is op Zijn schouder. Onze geestelijke dood maakt Hij te niet. Onze lichamelijke dood maakt Hij tot een welkome bode. Onze eeuwige dood heeft Hij in onze plaats ondergaan, en ons eeuwig leven gegeven. De heerschappij is op Zijn schouder. Weldra zal Hij komen om te oordelen de levenden en de doden. Hij komt dan als Rechter. Dan zal Hij al Zijne en mijne vijanden in de eeuwige verdoemenis werpen, maar mij, met al Zijn uitverkorenen bij Hem doen zijn. Daar zullen dan de blijde zangers staan. De speellien op de harp en cimbels slaan. En binnen U al mijn fonteynen wezen.

Geliefde lezers, ik hoop van: Tot wederziens bij Hem.

Was dit Kindeke niet geboren,
Wij waren allen wis verloren.

-oOo-

G. Overduin,
Sliedrecht.

"En men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst". Jes. 9:5b.

Men noemt Zijn naam: Wonderlijk. Wie noemen Hem zo? Allen die op hun wonderen zijn uitgekeken. Wij denken van onszelf iets wonderlijks te zijn. Zo denkt men in de wereld, zo denkt men in de kerk. In de wereld vindt men zichzelf wel zeer wonderbaar. In de kerk vindt men zichzelf nog wonderlijker. Ieder is bij zichzelf overtuigd van zijn wonderlijke bijzonderheid. Eerst bij de dood wordt onze dood ten volle vernietigd. Evenwel begint de Heere reeds hier onze boze natuur te oordelen

en ten onder te brengen. Het is de Geest van Christus die ons ontdekt aan ons wonderloze leven. Ja, de wonderen zijn er wel. Dag aan dag omringen ze ons. Wij zien echter op onze eigen wonderen en mogendheden. Wie zal een reine geven uit een onreine? Het WONDER heeft te maken met God.

Hij doet duizend WONDERHEEN,
Hij is God, ja, Hij alleen.

In het voorgaande hebben wij gehoord van het wonderbare: God en mens in eenheid van Zijn persoon. Zie, dat is het wonder boven wonder: God is geopenbaard in het vlees. Het Kindeke Jezus is het grootste wonder. Hij is het heilgeheim in een wonderloze mensheid. De Heilige Geest legt deze woorden van verwondering in het hart. Dwazen en wijzen doet Hij stamelen: Jezus is het WONDER. Ook handelt Hij wonderlijk. Hij was rijk, en is arm geworden. Hij was in de schoot van Zijn Vader en verkoos de schoot van Maria. Hij was zalig in de eeuwige verborgenheid van het Goddelijk Wezen. Nochtans daalt Hij af in de onzalige tijdsruimte van ons verworden leven. Hij is het WONDER en handelt WONDERLIJK. Hij is zwak en doet sterke mannen buigen. Hij gaat de weg van hemel naar hel in grote ontferming. Hij raapt ellendigen op en draagt ze op Zijn schouder. Hij stelt belang in belangelozen. Allen die de Vader Hem gegeven heeft worden getrokken met koorden van eeuwige liefde. Wat vraagt ge naar Zijn Naam? Die is toch WONDERLIJK. Zijn Namen duiden Zijn wondervolle persoon en werk aan. Zijn Naam is een uitgestorte olie. Zijn Naam is een sterke toren. Hij handelt voorts WONDERLIJK. Hij wondt en Hij heelt. Hij doet mijn gevangenis open en roept mij toe: Ga uit in vrijheid. Hij zet mij recht op mijn kreupele voeten en doet mij springen als een hert. WONDERLIJK, Hij vergeeft al mijn zonden, en wordt tot zonde gemaakt. Hij doet mij leven door Zijn sterven en sterven door Zijn leven. Wonderlijk is Zijn geduld met ons, afgekeerden. Hij wandelt ons achterna en wordt niet moede ons te reinigen. Wonderlijk neemt Hij mijn plaats in. Hij eert de Vader en roemt Zijn deugden te allen tijd. Waar ik door onverstand en traagheid moet sterven, komt Hij mij tegen, en spreekt:

Ik heb de goede strijd gestreden en het geloof behouden. Wees niet ongelovig, maar gelovig. Het is een Wonder in onze ogen, wij zien het, maar doorgronden het niet.

Dat Kind is de RAAD van de Vader. Hij sprak: Ik zal Raad geven. Dat Kindeke is het WOORD dat niet ledig wederkeert. Hij doet alles wat de Vader behaagt.

Radeloos? Hij IS RAAD. Raad van de Vader en de Heilige Geest. Raad tegen de zonde en de dood. Raad tegen het verdoemelijk ongelooft. Raad voor tijd en eeuwigheid.

Raad IS Hij en Raad geeft Hij. Hoe kom ik ooit bij God terug? Hoe zal ik ooit Zijn Aangezicht zien?

Hij is het antwoord. Hij geeft ook hemelse Raad.

"Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Ik, Ik ben het Die u troost. Maar wij zijn toch niet waardig Zijn kinderen genoemd te worden? Stil maar, Hij weet Raad. Raad voor grauwe mensen in grauwe omstandigheden. Geesteloos? Reddeloos? Hopeloos? Genadeloos? Jazeker, noem maar op. Verworpen? Te lang overtreden? Ziek? Ongeneeslijk? Kanker? Graf? Oordeel? O, hoe komen we er doorheen?

In ons is geen kracht tegen zo grote menigte. Maar Hij is Raad. Hij is de levende. Kan Hij dat dan? Ja, men noemt Zijn Naam ook: Sterke God. Dit Kind, Deze Zoon, legt de zee het zwijgen op. Hij verpletterd de kop van de draak. Hij draagt de last van de toorn van God tegen de zonde. Al de gegebenen van de Vader liggen Hem op het hart. Wat is U, gij grote berg? Voor het Aangezicht van deze Zoon, zult gij worden tot een vlak veld. Hij zal afrekenen met alle vijanden. Duivel, wereld, zonde en dood. Hij breekt het alles met Zijn banden. Wie zal de kinderen uit de hand van dit Kind rukken? Hij gaat in, in het huis van de sterke helle-vorst en ontleent hem zijn gevangenen. Hij komt ook terug, in sterkte en heerlijkheid. Alle vijanden zullen vergaan. Allen die op Hem hopen zullen door Zijn Machtige hand worden bevrijd.

Kerstfeest, Christusfeest. Hij is krachtiglijk bevonden een Hulp in benauwdheden. Een Krijgsman is Hij. Wij mogen stil zijn.

En wat hier wordt in leed en druk verward,
En wat hier sterft aan een verstorven hart,
En wat hier is door zond' en dood benard,
En wat hier dor en in zichzelf verstard
teneder ligt...

Hebt goede moed, Zijn Naam is: Sterke God.

Hij wendt genadiglijk uw zelfgekozen lot.

Vader der eeuwigheid. Ofschoon ik zelfs van vader en van moeder verlaten ben. de Heere Jezus is Vader voor Zijn kinderen. Hij zal zeggen: „Ziet, Vader, hier Ik en de kinderen die Gij Mij gegeven hebt". Hij is en blijft mijn Vader en Behoeder. Hij is voor mij een Schild in alle nood. Tot in eeuwigheid zal Hij in Vaderlijke genegenheid Zijn kinderen verzorgen.

Denk aan t' Vaderlijk meedogen,

Heer, waarop ik biddend pleit.

Hoe heeft Hij als een Vader voor Zijn dicipelen gezorgd. Hij sprak: „Ik zal u geen wezen laten, maar Ik kom weder tot u." Zo worden Zijn kinderen geboren uit Zijn bloed en tranen en Zijn opstanding uit de doden. Toen Hij heenging van deze aarde, breidde Hij Zijn Vaderlijke handen uit over Zijn kerk en zegende haar. Hij weet wat van Zijn maaksel zij te wachten, gedachtig zijnde dat wij stof zijn. In al onze benauwdheden was Hij mede benauwd.

VREDEVORST.. Lijkt het er niet op? De hele wereld is vol van geweld. Er zijn oorlogen en geruchten van oorlogen. Het ene volk staat op tegen het andere volk. De mensen zijn kittelachtig van gehoor, onverzoenlijk, zonder natuurlijke liefde, laatdunkend, hovaardig, hatelijk. Hij is toch gekomen om het zwaard te brengen? De kerk noemt Hem evenwel: VREDEVORST.

Het Kind is door de Vader aangesteld als VORST van de vrede. Hij zal de VREDE zijn in het koninkrijk van God. Hij zal ook de vrede handhaven. Hij is onze Vrede. De Vrede is niet zozeer een "gevoel" van vrede in de eerste plaats. Nee, het is méér. Het is de situatie van Vrede met God en uit God. De vrede met God is bewerkt door de dood van de Zoon. Door Hem zijn vijanden met God verzoend. Waar Hij onze VREDE is, worden onruststokers Vredestichters. Het zal alles tot de

vrede bloeien. Totdat geen maan meer schijnt. O zeker, wij zijn vol onvrede en onrust. Maar laten we nooit vergeten dat wij geen gelijk hebben. God alleen heeft gelijk. En al die oorlog dan? We hoeven immers niet ver te zoeken? Nochtans is Hij onze Vredenvorst en onze vrede. Waar Hij regeert is vrede en aangename rust. Het Woord spreekt van een vrede, die het verstand te boven gaat. Daarvan spreekt ook Paulus: "Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus.

Welnu dan, wat zijt ge onrustig in mij, mijn ziel? Hoop op God, gij zult Hem nog loven. Het is een bevestigd voornemen: Gij zult allerlei vrede bewaren. De rusteloos achtervolgende vloek heeft Hij verslonden. De breuk is door de Vredenvorst geheeld. De oorlog smoort Hij in Zijn Woord: "Hebt vrede onder elkander, kinderkens, hebt elkander lief." De bergen dragen vrede, ook de heuvelen, want ik hoor dwars door het kanon gebulder heen, gezangen van bevrijding. Soldaten..burgers..kinderen..gewond..stervenden..Hij is onze vrede. Luister goed, het is haast niet te verstaan: "Heere, ontferm U mijner Heere, het is afgelopen O, God wat een pijn!" Zie, het Kindeke is het antwoord. Terwijl de ziel het lichaam verlaat trekt een glimlach van vrede over de vertrokken gezichten. Wéér is het Woord bevestigd: "De bergen zullen vrede dragen, ook de heuvels, ook de loopgraven, ook de moerassen." Ik kan het niet begrijpen, maar ik geloof dat de Vredenvorst bezig is Zijn legerscharen vol te maken. Het moet worden, een vreedzame kudde, een schare die niemand tellen kan. Het gaat goed. Niet naar mijn smaak. Ik zie het zo niet. Maar waar de Heilige Geest het geloof doet zien. Ja, daar is en blijft het eeuwig waar: "En men noemt Zijn Naam VREDEVORST." De Herder der schapen geve ons allen: Vrede, genade, en barmhertigheid. Om Jezus wil.

Dan wordt gena van waarheid blij ontmoet,
De vrede met een kus van 't recht begroet.